

VRELCI

Leto II. — Številka 10 (19)

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI ZDRAVILIŠČA ROGAŠKA SLATINA

Oktober 1974

O izobraževanju kadrov

ODBOR ZA STROKOVNO IZOBRAŽEVANJE JE NA SVOJIH SEJAH RAZPRAVLJAL O KADROVSKI PROBLEMATIKI, O VZGOJI, IZPOPOLNJEVANJU IN IZOBRAŽEVANJU DELAVCEV IN O PRIDOBITVI NOVEGA STROKOVNEGA KADRA

Odbor, katerega sestavljajo delegati iz vseh TOZD in SDS, je pripravil za vse dejavnosti v Zdravilišču za štipendiranje in izobraževanje enoten program in enake kriterije, ki naj prispevajo k zmanjševanju odliva kadrov ter obenem zagotavljajo enakopravne možnosti kadrovanja v vseh TOZD in SDS glede na njihove potrebe. Štipendiranje obravnavamo kot sestavni del razvojnih načrtov združenega dela in s tem zagotavljamo učinkovitost združenih sredstev. vloženih v ta namen.

Odbor ima naslednje naloge in pristojnosti:

- sprejema plan kadrov in plan izobraževanja;
- odloča o podeljevanju in ukinitvi štipendij;
- odloča o odobravanju in ukinitvi izrednega študija zaposlenih delavcev;
- spremlja uspešnost šolanja štipendistov ter izrednih dijakov in študentov;

lanja štipendistov ter izrednih dijakov in študentov;

— odloča o odobravanju in ukinitvi specializacij zdravnikov;

— odloča o pošiljanju delavcev na strokovno izpopolnjevanje na razne tečaje, seminarje in praktično delo;

— odloča o drugih izdatkih v zvezi s strokovnim izobraževanjem in pridobivanjem kadrov;

— pripravlja predloge za oblikovanje kadrovske politike;

— pripravlja predloge za planiranje potrebnih sredstev za izobraževanje.

Odbor je razpravljalo o planu vajeniških mest, štipendij in specializacij, katere so posredovali TOZD in SDS. Te potrebe so bile objavljene po Radiu Šmarje in Krapina in pri Zavodu za zaposlovanje v Celju. Objavljena so bila naslednja

učna mesta in štipendije:

- medicinska fakulteta 1
- srednja medicinska
- šola za rentgenske tehnike 1
- instal. stroke 2
- natakarji 10
- šola 1
- šola za laboratorijske tehnike 1
- srednja fizioterapevtska šola 1
- vajenci električarske stroke 1
- vajenci vodovod. instal. stroke 2
- kuharji 10
- slaščičarji 2

Za dodatno izpopolnjevanje na Hotelski šoli v Mariboru in Gostinskem centru v Opatiji smo izvedli interni razpis po vseh hotelskih in restavracijskih obratih in sicer:

- Gostinski center v Opatiji: vodja strežbe 2

- vodja kuhinje 2
- Hotelska šola v Mariboru: natakarja (večerni izredni študij) 2

Po razpisnem roku smo podelili objavljene štipendije. Težje je bilo zasedbo učnih mest v gostinskem sektorju, kjer je bilo prijav za natakarje kot tudi za kuharje občutno premalo. Tudi za izpopolnjevanje na Gostinskem centru v Opatiji se je priglasil le eden član in to za vodjo strežbe. Izreden študij na Hotelski šoli je Odbor omogočil trem kandidatom v prepričanju, da bo kadra z razširitvijo dejavnosti glede na hotel Donat še primanjkovalo. Ravno tako je Odbor potrdil 2 štipendiji za fizioterapevtsko srednjo šolo in eno za fizioterapevtsko višjo šolo, ker se pričakuje, da se bodo potrebe (Nadaljevanje na 8. strani)

Iz zapisnika 10. seje DS SDS skupne službe

Tovariš predsednik je seznanil člane delavskega sveta o poslovanju v avgustu. Iz poročila je razvidno, da je bilo poslovanje v tem mesecu uspešno, le indeks nočitev je v primerjavi z lanskim letom nekoliko nižji.

Imenovani sta bili dve inventurni komisiji za popis osnovnih sredstev in drobnega inventarja za SDS skupne službe, in sicer ena za popis sredstev v ekonomsko-finančnem, ko-

mercialnem in splošnem sektorju, druga pa za skladišča v Zagrebu, Ljubljani in na Reki.

Naknadno so vložili prošnje za povrnitev stroškov za prevoz na delo in z dela še naslednji delavci: Filip Zdešar, Alojz Kerin, Mijo Okičan, Stjepan Jambrešič, Stjepan Levak, Vlado Žapčič, Emilija Halužan, Josip Putanec, inž., Gizela Cvetko, Martina Prah, Anica Strašek, Dragica Šrimf in Anica Pote-

cin. Vsi, ki jim mesečni stroški znašajo več kot 100 din, dobijo povrnjene od 1. marca 1974 dalje, ostali pa od 1. julija 1974, s tem da plača minimalni del 20 din vsak sam.

Na objavljeno prosto delovno mesto obračun osebnih dohodkov se ni javil nihče, zato se objavi prosto delovno mesto pomožni finančni knjigovodja za določen čas v oddelku za obračun osebnega dohodka.

V fakturnem oddelku je dala odpoved Ida Šerbak, na njeno delovno mesto pa se razporedi pripravnica Stanka Dolc. Za oddelek knjigovodstvo kupcev in dobaviteljev se prav tako objavi prosto delovno mesto pomožni finančni knjigovodja.

Člani delavskega sveta so sprejeli sklep, da v soboto, 21. septembra, delamo za pomoč prizadetim pri potresu.

Kje nas žuli-kdo je odgovoren?

Izvrševanje zdraviliških storitev je dejavnost, ki jo neposredno opravlja TOZD zdraviliška dejavnost, posredno pa še ostali dve TOZD in SDS. Zmotno bi bilo sklepati, da je s tem krog udeležencev zaključen. Sodeluje še vrsta identificiranih in manj znanih udeležencev in sodelavcev, ki to »blago« pripravijo, embalirajo in prodajajo interesentom.

Z izročitvijo ključa od sobe gostu prične za nas dejanska proizvodnja, pri čemer je istočasno vključena faza potrošnje te dobrine po zdraviliškem gostu. Delovni procesi, pri katerih je potrošnik sočasno tudi osnovni dejavnik proizvodnje, so redki. Ne pojavljajo se v klasičnem proizvodnem procesu, v katerem se proizvaja snovno blago. Naših »proizvodov« torej ni mogoče otipati, jih tudi ni mogoče proizvajati na zalogo in jih embalirati.

Zato pa je tem bolj občutljiva ponudba tega »blaga«. Odločitev kupca za nakup temelji izključno le na zaupanju v to, kar je o tem slišal ali pa čital.

No, ko pa je ta kupec, naš gost, prispel, smo lahko počaščeni na izkazano nam zaupanje. Potruditi se moramo, da ga opravičimo. Ali se v zadostni meri zavedamo, kakšen moralni in materialni udarec smo si zadali, če smo gosta v njegovih pričakovanjih razočarali?

Skušal bom osvetliti le nekaj alergičnih točk v našem proizvodnem ciklusu, na katerih že nekaj let znova pademo na izpitu. Omejil se bom na tako imenovane splošne zunanje pogoje, ki bi jih morda lahko imenovali s skupnim vzdevkom krajevno-komunalne ali pa s komercialnim nazivom embalaža našega proizvoda. Vrstni red tu navedenih ni poj-

movati kot stopnjo intenzivnosti teh pomanjkljivosti.

Pričnimo pri javni razsvetljavi. Število in jakost svetlobnih teles ne zadošča niti minimalnim pogojem. Nihče sistematično ne skrbi za zamenjavo dotrajanih svetilk. Izdelan bi moral biti kataster svetilk in čvrsto določena organizacija za vzdrževanje. Pa tudi sredstva. Tu pa se prične ping-pong. Ali naj se zagotovijo iz proračuna, ali iz sklada za uporabo mestnega zemljišča ali pa kako drugače. Odgovor na odborniško vprašanje na seji občinske skupščine je bil kategoričen: Rogaški smo v celoti pustili turistično takso. Del te takse naj se uporabi za vzdrževanje javne razsvetljave. Ker drugi kraji v občini ne ubirajo turistične takse, bi logično sklepali, da so v temi. Pa ni tako. So normalno razsvetljeni. Vprašamo se, ali mora res zdraviliški obiskovalec plačevati razsvetljavo naselja posredno s tem, ko plača takso? Posledice so očitne. Nepotreben madež na embalaži za naš proizvod. Naša sprehajališča so že v zgodnjih večernih urah prazna. Gostje pa v sobah razmišljajo o učinkovitosti takšnega komunalnega sistema. Pa tudi glede javnega reda in zaščite nočnega miru. Transitna cesta in letos še novogradnja sta objektivna povzročevalca nemira. Krog deliktov in delikventov zoper javni red in mir pa se bohotno širi. Vrstijo se izpadi nasproti mirnim sprehajalcem, nasproti udeležencem zabav s plesom tako kot smo opisali v eni prejšnjih številčk tega lista. Vsi primeri so dokumentirani v zajetnem dosjeju na postaji milice. Tam so nam tudi povedali, da ni zasedenih sedem miličniških mest. Objektivna težava. Sodnik za prekrške je spričo številnih prijav

v zaostanku. Tudi objektivna težava.

Oskrba s pitno vodo in popolna omejitev porabe po 22. uri. Povzročča nam poplave v sobah in okvare na omrežju. Plavalni bazen! Še posebej v minulih pasjih dneh bi se moral sramovati svojega naziva. Kvaliteta in kvantiteta vode v bazenu ne ustrezata normalnim standardom za takšno vrsto kopalnišč. Lani mi je neki obiskovalec zaničljivo vrgel pred noge naš prospekt, ki tako slikovito vabi na kopanje. Višja sila, bomo rekli in opravičevali to stanje. Nadzor nad parkiranimi motornimi vozili je nezadosten. Formalno smo vse uredili — pa navzlic vsemu tatvine delov in poškodovanje vozil.

Funkcionalno stanje telefonskih naprav spravi v obup tiste, katere mi kličejo, one, ki nas kličejo, in vse, ki se interno pozivamo. Številčnico lahko vrtiliš do iznemoglosti. Mala prispevka: če bi nam grozil (v tistih časih) vdor Turkov, bi prej s kresovi opozorili sosede na grozečo nevarnost kot pa s telefonskim pozivom.

Sprehajalne poti so deležne tekočega vzdrževanja le na območju zdravilišča. Ob tranzitni cesti nihče ne vihti metle. Nesnaga leži od bencinske črpalke pa vse do Pošte. Tam se pričnejo obcestne jame, ki se ob dežju spremenijo v mlakuže. Cestni promet jih obilno zliva na mimoidoče.

Preizkušeno pravilo pravi, da je stranišče ogledalo kulture. Pa najsi bo ogledalo kulture tistih, ki ga uporabljajo, ali pa onih, ki morajo skrbeti za vzdrževanje čistot — v obeh primerih smo padli na izpitu. Stranišča, ki so v lokalih ob glavni cesti, so postala javna in najvulgarnjšem pomenu besede. Pravilno je pribil naš šef zdravnik, ko je ob neki priložnosti kritiziral stanje stranišč in poslušal ugovore: Jasno je, da so ljudje, ki niso dosegli stopnje kulture pri uporabi tega intimnega prostora. Mi jih tega ne moremo učiti. To moramo kot dejstvo vzeti v zakup. Ukreniti pa moramo vse, da bodo

tekoče nadzorovana in čistena. To drugo je lažje izvedljivo kot pa ono prvo.

Kako skrbimo za čistočo našega okolja in za zaščito narave? Smetišča so v podnožju Janine. Sprehajalne poti bi potrebovale vsaj po eno poljsko stranišče. Po poteh bi morali tekoče odstranjevati papir in odpadke. Ob naših skladiščih stoje skladovnice embalaže. Leglo nadležnega mrčesa ob smrdljivih posodah za odpadke. Odgovorna služba za odvoz odpadkov bi morala posode na posebnem mestu občasno oprati in tudi dezinficirati.

O učinkovitosti organizacije za prevoz tistih tujcev, ki so (ali pa bodo) v našem kraju umrli — pa... Ne. Ne bom pisal o tem. Le to, da je prevoz do pokopališča, grobar, uradna dokazila in dovolilnice za medkrajevni prevoz pokojnika — še posebno na neuradne dneve — vse zelo prepuščeno slučaju.

Dobršen del naših gostov ugotavlja, da je naš »proizvod« skrbno prirejen in do dobra ustreza vsaj srednjim evropskim standardom. Napor, ki jih v to vlagajo zdravnik, kuhar, natakar, sobarica in številni drugi, so ob tem le polovično ovrednoteni, ker je naš paket v tako omadeževani embalaži.

Lahko bi tudi na teh področjih beležili boljše uspehe. Uveljavljena ustava nas tudi v teh službah obvezuje s svojimi mehanizmi za večjo vsebinsko učinkovitost posamuopravnih poti. Imamo izvoljene delegate v delegacijah na različnih nivojih: sveti, skupnosti, skupščine, društva. Temu ustroju je treba poleg družbene odgovornosti odločilno postaviti v ospredje osebno odgovornost. Ne smemo postaviti na kocko uspešnost gospodarske dejavnosti, za katero je kazno, da z njo črpa svoj materialni vsakdan tisoč in nekaj sto krajanov.

Ker gre za tako eminentno eksistenčno vprašanje, je še kako nujno, da spremenimo svoj odnos do teh vprašanj.

VRELCI — interno glasilo delovne skupnosti zdravilišča Rogaška Slatina. Glasilo izhaja mesečno v nakladi 600 izvodov in ga dobijo vsi člani delovne skupnosti brezplačno. Ureja ga uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik Stane Čujež. Tisk in klišej: ČGP Mariborski tisk.

Gradimo nov sindikat, sindikat, ki ga moramo ustvariti, ker ga v celoti še nimamo

Predvsem se moramo zavedati, da sindikat ni več neka organizacija po formuli: predsednik + tajnik + še kakšen funkcionar; sindikat je organizirano članstvo. Sindikat omogoča organizirano uresničevanje interesov delavskega razreda. Vloga organizacije je v novih ustavnih razmerah neprijemno odgovornejša, kot je bila doslej. Mirno lahko zapišemo: nič, kar je pomembnega za delavski razred in za delavce, se ne sme zgoditi brez sindikata. Po določitih kongresa in po ustavi naj bo delavski razred resničen gospodar nad pogoji, sredstvi in sadovi svojega dela. To pomeni, da mora biti uresničena njegova oblast v vseh oblikah združevanja: TOZD, v krajevni skupnosti, regiji, republiki, federaciji.

Usmerimo pozornost temeljnemu načelom sindikalne organiziranosti in delovanja.

1. Načelo razrednosti: uresničevanje samoupravnega položaja delavskega razreda je njegov temeljni razredni interes;

2. načelo neposrednosti: pomeni, da o vseh pomembnejših vprašanjih sindikalne aktivnosti odločajo člani sindikata neposredno in po svojih delegatih v organih sindikata;

3. načelo demokratičnosti: gre za demokratično ugotavljanje interesov, za njihovo soočenje in usklajevanje;

4. načelo odgovornosti: sprejete sklepe in odločitve smo dolžni izvrševati z veliko mero discipline in odgovornosti;

5. načelo načrtnosti: naše akcije moramo planirati. Zelo so potrebni načrti dela v OOS (osnovni organizaciji sindikata) in v vseh oblikah povezovanja znotraj delovnih organizacij. Vso pozornost je treba posvetiti najbolj perečim problemom iz življenja in dela delavcev;

6. načelo konkretnosti: s konkretnimi akcijami do rezultata! Sindikat naj ne bi bil nek debatni krožek, ampak organizacija akcije;

7. javnost delovanja: na vseh ravneh svoje organiziranosti je treba uresničevati načelo javnosti. Vsak organ sindikata je dolžan obveščati članstvo in širšo javnost o svojem delovanju in o svojih stališčih, predlogih in zahtevah.

Za lepši jutri je organizirana akcija delavcev (sindikati), ki usmerjajo svoje delovanje na vsa področja življenjskih in delovnih interesov delavcev in na vse ravni samoupravne in družbenopolitične organiziranosti, najlepša garancija.

DELO SINDIKATA V PRVEM POLLETJU 1974

1. Ustanavljanje OOS

V novi sindikalni organiziranosti velja vsa pozornost delovanju sindikalnega članstva v OOS. Z nastankom TOZD v Zdravilišču so se formirale tudi OOS (osnovne organizacije sindikata) po načelu najmanj ena v vsaki TOZD:

- a) OOS Zdraviliška dejavnost
- b) OOS Polnilnica
- c) OOS Vzdrževalna dejavnost
- d) OOS SDS.

Na volitvah so bili izvoljeni člani izvršnega in upravnega odbora, pri čemer je bil dan poudarek temu, da je treba vanje voliti tudi mladince, neposredne proizvajalce.

2. Aktivni mladi delavci

V vsaki OOS bi moral biti aktiv mladih delavcev, aktiv, v katerem mladi delavci posebej obravnavajo svoje interese in jih organizirano posredujejo OOS. Pri nas smo formirali tri aktivne, s tem da predstavljajo mladi iz OOS Vzdrževalna dejavnost in SDS en aktiv.

3. Dogovarjanje

Dogovorili smo se, da se OOS povezujejo znotraj organizacije združenega dela v sindikalni konferenci.

Konferenca obravnava in usklajuje zadeve, ki so skupnega pomena: daje po-

bude pri uresničevanju interesov delavcev, pomaga OOS pri izpolnjevanju načina njihove organiziranosti in delovanja.

Za usklajeno delo in učinkovito izvajanje akcij vseh OOS so bila potrebna določena materialna sredstva. Zato smo pripravili predračun dohodkov in izdatkov. (Izdatki: funkcionalni stroški — seminarji, dnevnice, pomoč delavcem, športne dejavnosti, gostinsko turistični zbor, Dedek Mraz, Dan žena, aktiv mladih. Dohodki: članarina, dotacija Zdravilišča).

Poudariti moram, da je naša delovna organizacija z velikim poslušom prispevala k temu, da lahko uresničujemo naš delovni načrt za leto 1974.

4. Sodelovanje sindikata pri uveljavitvi delegatskega sistema po sprejetju nove ustave.

Evidentiranje in volitve kandidatov je bila naša poglavitna naloga. Skrbeti je bilo treba, da bodo izbrani delegati predstavljali resnične nosilce interesov delovnih ljudi, da bodo aktivni in ustvarjalni. Sam sindikat ima izvoljene delegate v občinskih svetih, v občinskih konferencah, republiških konferencah, imamo delegate v konferencah znotraj delovnih organizacij.

5. Formiranje sindikalne liste

Ko smo prišli na sistem samoupravnega sporazumevanja, je še veliko stvari ostalo izven družbenega dogovora (npr. določanje višine regresa, nadurno delo, stalnost v delovni organizaciji, nočno delo itd.) in jih je bilo treba uskladiti, sicer bi se problemi še povečali. Tudi naš sindikat je sodeloval s predlogi, pripombami pri formiranju sindikalne liste.

6. Pomoč delavcem

Obiskali smo delavce, ki so dalj časa v staležu, tiste, ki so v bolnišnicah. Nudili smo materialno pomoč ob elementarnih nesrečah ipd.

7. Letovanja

Skupno z odborom za družbeni standard smo organizirali letovanje v kamp prikolicah in nabavo le-teh.

8. Šport in rekreacija

Mislim, da smo tudi tu napravili korak naprej, saj smo dali poudarek množičnosti. Formiranih je bilo več športnih sekcij, v katerih lahko najde razvedrilo vsak posameznik. Z uspehom smo se udeležili več športnih manifestacij. Menimo, da bo za načrtno delo na polju rekreacije potreben športni referent.

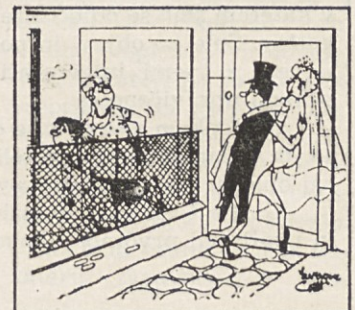
9. Sklepi, akcije, pomoč po potresu prizadetemu kozjanskemu področju

Zavedajoč se, kakšne obsežne posledice je zapustil potres, smo sklenili, da materialno in fizično pomagamo. Tako smo v brigado poslali svoje predstavnike. Akcija pomoči še vedno traja.

Sedaj, ko je za nami pol leta utiranja poti za nov sindikat — organizirano članstvo, apeliramo na vse delavce, da neposredno sodelujejo s svojimi predlogi, da ne bodo akcije in probleme reševali le člani odbora. Naša naloga pa je, da svoje delo bolj usmerimo na delovanje v OOS. Upamo tudi, da bo vse manj ljudi, ki menijo, da so sestanki sindikata odveč, da so stališča, ki jih zavzamemo, produkt ene ali dveh oseb.

Le s skupnimi akcijami, z dogovarjanjem, bomo v našo gradnjo vsadili trden temelj za nov sindikat.

BOŽO KOLAR

Problematika ob izdajanju sob v privatnih gospodinjstvih

ENA IZMED DEJAVNOSTI NAŠEGA TURISTIČNEGA DRUŠTVA JE ODDAJANJE OZIROMA POSREDOVANJE ZASEBNIH TURISTIČNIH SOB.

Ker se sezona bliža h kraju, bi nanizal nekaj problemov, ki jih bo treba v prihodnjih letih odpraviti. V prihodnjih letih pravim zato, ker je nemogoče spremeniti mišljenje zasebnega so-oddajalca čez noč, v enem mesecu ali enem letu. Čisto razumljivo in današnjemu času primerno, čeprav zelo egoistično, je, da želi oddajalec iztisniti iz gosta čim več, vendar stori to v večini primerov na odbijajoč oz. nedovoljen način. Nič napačnega ne bi bilo, če zaračuna gostitelj gostu kakšne storitve, ki mu ne pripadajo, npr. zajtrk ali dovoljena uporaba kuhinje, zgodi pa se, da mu zaračuna tudi uporabo kopalnice, čeprav je to že všteto v ceni za določeno kategorijo. Seveda tudi gostje niso brez napak. Nekdo je zadovoljen, če dobi v avgustovski gneči vsaj streho nad glavo, drugemu

pa bi morali postaviti vilo kar v Zdraviliškem parku, da bi imel vse pri roki.

Ob letošnjem ponovnem pregledu vseh sob, namenjenih za oddajanje turistom, smo našli 195 sob, od tega 39 v II. 133 v III. in 23 v IV. kategoriji s 354 ležišči, od tega 72 v II. 243 v III. in 39 v IV. kategoriji. Poleg tega razpolagajo zasebniki še s 14 pomožnimi ležišči, tako da se njihovo skupno število dvigne na 368. To je število postelj, ki jih ima precej velik hotel. Vse bi bilo lepo in prav, če ne bi ta ležišča obstajala samo na papirju, čeprav sem jih ob kategorizaciji videl na lastne oči. V glavni sezoni lahko sprejmejo vsi zasebni oddajalci skupaj le 258 gostov (letos 13. avgusta, ko smo imeli na papirju še 110 prostih ležišč, so se gostje od vsepovsod vračali in povedali, da ali gostitelj čaka svojo rezerva-

cijo, ali se še gostje niso prišli prijaviti, ali da imajo pri sebi svoje sorodnike). Razlika ležišč izgine s sezono v ilegalo. Čisto se tega pojava najbrž ne bo dalo zatreti, vsekakor pa bo potrebno imeti pri sekanju tega vozla trdnejšo roko, kajti skoraj tretjina ležišč manj v času, ko so najbolj potrebna, pomeni veliko. Ne delajmo si iluzij, da so te postelje res prazne, ali da ležijo na njih le sorodniki. Dobronamerno opozarjanje soboddajalcev, da morajo prijaviti gosta sami, če se sam ne prijavi še istega dne, ko je prišel, so le bob ob steno. Tudi kontrole se ne boji nihče, ker hudo redko zaide v Rogaško Slatino, čeprav bi moralo odgovorne ljudi z občine (mislim na odsek za prijavno-odjavno službo) zanimati, kakšni in kateri gostje se zadržujejo pri zasebnikih. Potem bi bilo tudi manj takih primerov kot je naslednji.

Prideta letos v turistični urad dve šokici (kdo le ne pozna žensk v dolgih, širokih, črnih krilih iz Vojvodine):

»Gospodin, da li bi mogle nas dve dobiti prospekt Rogaške Slatine?«

»Možete.«

»Da li bi mogle dobiti još jedan za našu drugaricu, koja je ostala u sobi?«

Dal sem jima še en prospekt in ju vprašal, kje stanujejo.

»Pa znate, tamo dole kod nekog privatnika.«

»Možete mi reći tačno gde stanujete?«

»Pa ide se tamo kod doma penzionera gore.«

»Da li ste već prijavljeni kod nas,« vprašam.

»Slušajte mladiću, ja dolazim u Rogašku već više godina, nego ih imate vi, i još mi niko nije pravio problema zbog prijave. Ja, kada dodjem, sredim sve sa gazdaricom, a sa vama nemam ništa.«

Zgledalo je, da se je naveličala mene in neprijetnih vprašanj, vendar mi kljub temu ni dalo miru, da je ne bi še enkrat vprašal za naslov »gazdarice«.

»Pa rekla sam vama dosta,« so bile zadnje besede, ki sem jih še ujel med tem, ko je odhajala iz urada.

Ti dve in ona tretja, ki je ostala v sobi, so tri iz množice neprijavljenih oziroma »črnih« gostov Rogaške Slatine. Nihče ne more vedeti natančno, koliko se jih zvrsti čez vse leto in koliko zgubi pri tem Turistično društvo na proviziji in celotna Rogaška Slatina na nevplačani turistični taksi. Zasebnik jo zanesljivo pobere, vendar nikdar ne pridejo pred sodnika za prekrške.

Po drugi strani pa se gost izpostavlja riziku. Nemalokrat se zgodi, da iščejo svojci gosta, ki je baje na zdravljenju pri nas, pa ga ne morejo najti. Enako bi se lahko zgodilo ob kakem nujnem primeru in če ni prijavljen ne v recepciji, ne pri nas, ga nihče ne more najti.

Naslednji problem ni nič manj žgoč, naredi pa še več škode celotni Rogaški Slatini kot prvi. V vsej Rogaški Slatini ni moč dobiti zasebne turistične sobe, razen enega oddajalca, za dan ali dva, čeprav oddaja sobe 73 gospodinjstev. Čeprav je v pogodbi med oddajalcem sobe in Turističnim društvom natančno določeno, da se izdajajo sobe potnikom in turistom, se na to požvižga skoraj večina. Kljub temu, da dobijo 50 % več, kot bi dobili za normalno nočnino, pravijo, da se jim ne izplača in prišli smo v tej komoditeti tako daleč, da se zamerimo vsakemu oddajalcu, ki mu pošljemo gosta za manj kot teden dni. To je nekaj podobnega kot če bi nekdo v gostilni zahteval 2 del mineralne vode, natakara bi ga pa silila z litrom. To je skrajna negostoljubnost in take oddajalce bo treba »spreobrniti«, ali pa jim glede na to, da se ne držijo pogodbe, odpovedati posredovanje njegovih sob. Ker se po občinskem odloku, sprejetem letošnjo leto, lahko izdajajo zasebne turistične sobe samo preko Turističnega društva ali kake druge organizacije, ki se ba-

Gostinske uzance v praksi

KAKO IN NA KAKŠEN NAČIN JE MOGOČE POVEČATI PENZIJSKE CENE POTEM, KO SO BILE OBJAVLJENE V CENIKIH?

To vprašanje je še posebej akutno v tem času, ko so podražitve materialnih stroškov stalno prisotne. Po formalni plati določa uzanca postopek za povišanje cen, ki štiti tako interese hotela kot tudi gosta.

Cene za penzion je treba objaviti v cenikih. Razlikujemo: zvezni, republiški cenik in pa cenike regij, predvsem pa še cenike konkretnih hotelskih hiš.

Če je potrebno cene zvišati, je treba o tem obvestiti vse tiste, ki so cene objavili (da store popravek), vse potovalne agencije, pogodbene partnerje in posamične goste, ki smo jim rezervirali penzione po prvotni ceni.

Časovno pa je to zelo zahtevno in zamudno opravilo. Že nova objava v prvoimenovanih cenikih bi bila lahko opravljena šele po nekaj mesecih. Potovalne agencije bi morale o zvišanju obvestiti vse svoje stranke in zahtevati od njih ustrezno doplačilo. Enako mora storiti tudi hotel za vse svoje goste, ki so direktno rezervirali. V obeh primerih bi šlo pri nas (v odvisnosti od meseca, v katerem smo se odločili za povišanje cen) za nekaj tisoč gostov. Šele po objavi in po doseženih sporazumih o višji ceni z vsemi zainteresirani — gosti, bi bilo povišanje pravno upravičeno.

Postopkom za zvišanje cen za penzijske storitve, ki so jih uvajali nekateri hoteli na način, ki ni ustrezal zgoraj opisanemu, pa je napravila konec sodna praksa.

Gostje tožniki so v tožbenem postopku vedno uspeli in uveljavili prvotno dogovorjeno nižjo penzijsko ceno.

SČ

vi s tako dejavnostjo, bo imel takšen oddajalec sobe prazne čez vse leto. Seveda je to skrajna sankcija, ki bi naj prišla v poštev na koncu, ko že vse drugo odpove, vendar se mi zdi, da bo potrebno seči tudi po tem.

Veliko gostov že več let prihaja v Rogaško Slatino k istim sobooddajalcem in ti se med sabo dogovorijo za čas, ko bodo ostali v zdravilišču. Nimamo nič proti temu, če nam zasebnik pravčasno sporoči, od kdaj do kdaj ne smemo računati na njegove postelje. Kljub temu, da smo se na začetku sezone dogovorili z vsemi, da nam bodo vse svoje rezervacije dostavili v Turistični urad, jih je to storilo bore malo. Zato je tudi naše delo toliko težje, ker ne vemo, s koliko posteljami bomo razpolagali določenega dne.

Tudi družini z otrokom starim do 7 let le težko najdemo sobo. Vsemogoče izgovore proti temu moramo poslušati od soboodjemalcev. Nihče od njih pa ne pomisli, kako bi se sam počutil, če bi nekje drugje moral iskati prenočišče, pa ga ne bi dobil samo zato, ker ima s seboj otroka.

To bi bilo nekaj večjih problemov, ki se vrstijo iz dneva v dan in ki zelo bodejo v oči, ostali, manjši, kot so npr. neredno menjavanje posteljnine, določanje gostu ure, do katere se mora vrniti v sobo (zvečer), omejevanje kopanja ali celo zapiranje vode, pa se največkrat zgledajo po nekaj ostrejših besedah.

Seveda pa se zgodi, zanimivo pa je, da največkrat pri istih oddajalcih, da se gost pride ob koncu svojega bivanja pri zasebniku, zahvalit v urad, ker smo mu našli sobo pri družini, kjer je bil z vsem zadovoljen, obenem pa obljubi, da bo še prišel ali pa priporočil tak način stanovanja svojim znancem. Čeprav je bilo zadnji čas vse več takih pohval, se bomo morali potruditi, da bomo dosegli, da se bo večina gostov počutila, kot da so v hotelu, poleg tega pa, da bo gost vedno nalletel na prijaznost oddajalca, če bo imel kakšno posebno željo ali pa si bo zaželel pomenek s kom izmed domačih.

TONE KRIVEC

Letovali smo v prikolicah

V ŽELJI, DA BI OMOGOČILI ČIM VEČJEMU ŠTEVILU NAŠIH DELAVCEV LETOVANJE POD NAJUGODNEJŠIMI POGOJI, SE JE NAŠA DELOVNA ORGANIZACIJA ODLOČILA ZA NAKUP KAMP PRIKOLIC

Odbor za družbeni standard je že pred nakupom izvedel dve anketi z namenom ugotoviti zainteresiranost ljudi za takšno obliko letovanja in kje bi želeli letovati. Na osnovi rezultatov ankete in poročila, ki ga je pripravil tovariš Padjan po obisku avto kampov ob istrski obali, se je odbor odločil za Medvejo. Z izbiro kraja sicer niso bili vsi zadovoljni, nekateri so predlagali, da bi morali razporediti prikolice v različne kraje, češ da ni potrebno, da smo še na dopustu skupaj. Po razgovorih z nekaterimi delavci, ki so letovali v Medveji, pa vidimo, da je bila naša odločitev pravilna.

Prikolice so bile postavljene v kamp že v začetku junija, vendar je odšla na letovanje zaradi izredno slabega vremena v juniju prva skupina šele 20. junija. Od 20. junija do 20. septembra, ko se je vrnila z letovanja zadnja skupina, je letovalo v devetih izmenah 125 oseb (naših delavcev z družinami).

Po vrnitvi prvih skupin z dopusta se je zanimanje za letovanje v prikolicah izredno povečalo. Žal delavcem, ki so se prijavili kasneje, nismo mogli ugoditi, saj so bile kapacitete že takoj, ko smo naredili razpored letovanja in vpisali dospele pri-

jave, zasedene. Zanimivo je tudi to, da se od prijavljenih delavcev ni niti eden premislil oziroma odjavil, kar smo bili v prejšnjih letih, ko smo organizirali dopuste v počitniških domovih, navajeni.

Organizacija letovanja je bila izredno dobro pripravljena in mislim, da moramo dati vse priznanje tovarišu Branku Padjanu, ki je vodil vse priprave od prevoza prikolic, nabave inventarja do postavitve prikolic v kamp.

Ob koncu letovanja smo vprašali nekaj naših delavcev, ki so preživeli svoj letni dopust v Medveji, kako so bili zadovoljni z organizacijo letovanja, z izbiro kraja in kakšni so njihovi predlogi in želje za prihodnje leto.

METOD JAKOB: V letošnjem letu nisem imel namena preživeti s svojo družino letnega dopusta ob morju. Ko sem izvedel, da bo Zdravilišče kupilo prikolice in da nam bo omogočeno letovanje v njih, sem se odločil za dopust na morju. Mislim, da je bila izbira kraja zelo posrečena. Kraj ima ugodno klimo, lepo plažo, ki jo loči od kampa samo cesta. Samopostrežna trgovina poleg kampa je bila vedno dobro založena. Prijetno presenečenje pa so bili zelo prijazni prodajalci. V hotelu Medvejica je bilo poskrbljeno tudi

za zabavo gostov. Lahko smo gledali televizijo ali plesali. Želim si, da bi mi bilo letovanje omogočeno tudi v prihodnjem letu.

ANICA KAVČIČ: Z letovanjem smo bili zelo zadovoljni. Prikolice so skrbno urejene in opremljene, le prostor okoli njih je preveč natrpan. Potrebno bi bilo poskrbeti za urejen dovoz z avtomobilom do prikolice. Za šotor, ki je pritrjen pred vhodom v prikolico, je treba urediti trda lesena tla, ker se linolej lomi.

Želimo si še več takih prikolic za letovanje, ker je cena ugodna tudi za delavce z nizkimi osebnimi dohodki.

OLGA LIPNIK: Imam šele eno leto službe, tako da je bil to moj prvi dopust v pravem pomenu besede. Nisem pričakovala, da bo avto kamp tako lepo urejen, zato sem bila tembolj presenečena nad snažnim okoljem. Tudi prikolica je bila urejena zelo praktično in ustrezno za vsakega dopustnika. Ob kopanju, sprehajanju po plaži in okolici je dopust vse prehitro minil. Za prihodnje leto predlagam, da ostanejo prikolice v istem kraju, če pa kupimo nove, naj bi jih postavili drugam, tako da bi imeli delavci več možnosti izbire in ne bi bilo izjav: »Kaj bomo vedno v istem kraju.«

VLADO KERN: Menim, da se je odbor za družbeni standard pravilno odločil, ko je poskrbel za dopust v prikolicah. Iz razgovora s člani naše delovne skupnosti, ki so letovali v prikolicah, sem razbral splošno zadovoljstvo, nekateri pa so bili celo prepričani, da bo prav zato, ker so bili vsi zadovoljni, drugo leto veliko več prijav kot letos in se zna zgoditi, da bo prikolic premalo. Črnogleda prerokovanja nekaterih zagovornikov leto-

(Nadaljevanje na 6. strani)

(Nadaljevanje s 5. strani)

vanja v počitniških domovih (mimogrede: v letošnjih pripravah nanj se je pokazalo predrago), da se dopusti v prikolicah ne bodo obnesli, se torej niso uresničila. Tako je, po mojem, tudi prav, saj je letovanje v prikolicah sodoben način dopustniške rekreacije, ki se ga delovne organizacije poslužujejo v vedno večjem obsegu. Če upoštevamo še to, da je del pred vhodom šotorsko opremljen, potem glede števila članov družine, ki niso preveč zahtevni in so zadovoljni s spanjem na gumijastih blazinah, kot je sicer to običajno v šotorih, sploh ni težav.

Če je dopustniška družina vsaj malo, rekel bi »uglašena« na delitev dela, potem je kljub temu, da se je odločila pripravljati hrano sama — v prikolici je plinski štedilnik in hladilnik — zagotovljen prijeten dopust tudi za mater ali gospodinjjo. Kljub pripravi hrane in delitvi dela — pospravljanje, čiščenje, pomivanje in brisanje posode, nabava živil in pijač — ostane vsem več kot dovolj časa za uživanje na soncu in v vodi. Medveja kot kraj letovanja je bila posrečeno izbrana, saj poleg peščene in za plavalce in neplavalce primerne plaže, ob večerih prinaša veter z Učke prijetno osvežitev. Če bomo

za prihodnje leto nabavili še kakšno prikolico, bi morda kazalo tudi to postaviti v Medvejo, kasneje pa se po potrebi odločiti še za kakšen drug kraj ob morju ali ob kakšnem jezeru v višinskih predelih Slovenije. Znano je namreč, da vedno v isti kraj ljudje ne hodijo radi, četudi je tam lepo, vsi pa seveda tudi niso za morje.

Malenkostne pomanjkljivosti, ki pa na splošno ne vplivajo na dobro počutje, je z majhnimi stroški v prihodnjem letu moč odpraviti. Tako bi lahko tla pod šotorskim delom prikolice boljše zaščitili pred vlago, oskrbeli bi se z roštilji, ki bi spadali k prikolici in morda še kaj, kar so ljudje ugotovili, da manjka.

Prepričan sem, da bo interes za letovanje v prikolicah drugo leto večji. Predlagam, da pričnemo z zbiranjem prijav tako v začetku leta in ga zaključimo še pred delitvijo sredstev po zaključnem računu, tako da bo mogoče nameniti sredstva za letovanje ob morju kot tudi za letovanje v drugih krajih.

Za tiste, ki se za letovanje ne morejo odločiti zaradi tega, ker se jim z avtobusom ali vlakom ne da potovati, svojega prevoznega sredstva pa nimajo, verjetno ne bo težko organizirati prevoz na

izmene z našim avtobusom ali kombijem.

ZINKA ČUGALJ: Letos sem prvič preživela svoj dopust v kamp prikolici »Tempel« v Medveji. Bilo mi je zelo všeč. Kamp je postavljen tako, da je blizu do kopanja, prav tako pa tudi do trgovine in tržnice, ki sta bili vedno dobro založeni. Plaža je peščena in precej velika.

Na splošno je bil moj vtis zelo dober. Na ta način lahko namreč res poceni in prijetno preživiš svoj dopust.

ŠTEFKA POHORC: Kljub deževni nedelji smo odšli na avtobusno postajo, kjer smo pod dežniki čakali na avtobus, s katerim smo se odpeljali na tako težko pričakovan dopust na morje. Gledali smo skozi okno goste dežne kaplje in tarnali, da nimamo sreče. Toda že kmalu popoldne se je zjasnilo in obupa je bilo konec. Pripeljali smo se do Medveje, kjer nas je prijazna oskrbnica vljudno sprejela in odpeljala do »naše« prikolice. Prikolice so že na prvi pogled privlačne. Ko smo vstopili, smo si ogledali ves inventar, kateremu nismo imeli kaj pripomniti, temveč ravno obratno, priznati je treba tovarišu Padjanu, da je res lepo uredil. Mislim, da je Zdravilišče z nakupom prikolic omogočilo, da lahko tudi tisti delavci, ki imajo skromne osebne dohodke, preživijo dopust na morju. Kampiranje v prikolicah je posebno primerno za družine, ki imajo majhne otroke, ker se lahko hranijo po lastni želji in zmogljivosti posameznika. Trgovina z živili je blizu in tudi bogato založena, strežno osebje pa je do svojih gostov zelo vljudno. Tudi plaža in voda sta čisti. Edini problem je bil v tem, da je bilo v prikolicah zelo vroče, temu pa se ob tako vročih dneh ne da izogniti. Pa saj gremo zato, da nam je vroče in da se vsaj za nekaj časa izognemo štirim stenam, katere nas skozi vse leto obdajajo.

Želim, da bi vsi sodelavci v prihodnjih sezonah čim boljše preživeli svoje zaslužene dopuste.

MILKA PANCE: Mislim, da so prikolice res humana

pridobitev za Zdravilišče, saj lahko na ta način letuje na morju tudi delavec z ne preveč visokimi osebnimi dohodki. Kraj je zelo dobro izbran s čudovito plažo, ki je verjetno ena najlepših ob Jadranu. Vse lahko samo pohvalim, mogoče bi pripomnila samo to, da bi v prihodnjih letih skušali organizirati prevoz za tiste, ki nimajo lastnega prevoznega sredstva.

EMA JERNEJŠEK: Letovanje v kamp prikolicah mi je bilo zelo všeč. Namestitev je ugodna, oskrba s prehrano zelo dobra. Prikolice so udobne in dobro opremljene. Manjka le večje posode za pranje in pripravo sadja ter zelenjave. Kamp Medveja mi je všeč, plaža tudi, klima je odlična, manjka le družabnega življenja za otroke in odrasle.

Mislim, da bi prihodnje leto bilo nujno kupiti še več prikolic in jih namestiti še v kakšen drug kraj, da bi bila možnost izbire kraja in časa letovanja večja. S tem bi lahko našim delavcem nudili še več za pravi dopust, sprostitev in zadovoljstvo.

Če naredimo kratek povzetek, vidimo, da so bili naši delavci z letovanjem zadovoljni ter da je letovanje doseglo namen, zaradi katerega je bilo organizirano.

IP

Priporočamo vam!

ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA, knjiga izrekov, napotkov, modrosti, ki je bila z vsakim ponatisom razprodana.

NOVA izdaja septembra 1974. Zahtevajte prospekte v knjigarnah. Subskripcijska cena 100 din. Direktna naročila sprejema KAS, p. p. 179, 61000 Ljubljana.

ZLATA PRAVILA SO PRIJATELJ, KI NIKDAR NE RAZOČARA!

Naročilnica

Podpisani

Natančen naslov

Zaposlen pri:

Naročam obvezno **ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA**.
Naročnino bom poravnal po povzetju.

Datum:

Podpis:

zdraviliškim gostom. Neskrupna je ugotovitev, da so bili naši koncerti najbolj obiskani.

Konferanso, tudi v več jezikih, je rad in dobrovoljno pa zelo duhovito in prigodno, četudi v častitljivih letih, vodil tovariš Ivan Goršič. Zdi se mi, da so bili najbolj sprejeti fantovski večeri. Pobudo za to nam je dal tovariš Martin Kene. Na nevsiljiv način smo jih v večernih urah prirejali izmenično na raznih krajih v zdraviliškem parku. Podoben nastop, ki je tudi dobro uspel, so uprizorili pevci zbora »Bratov Ipavec« iz Šentjurja.

RTV Ljubljana nas je posnela za svoje radijske oddaje pod naslovom »Amaterski zbori pojo«.

„Okoli hišice so same rožice...“

To je zelo priljubljena pesem, ki jo poje moški pevski zbor Zdravilišča.

Povabili smo na razgovor nekatere najbolj odgovorne organizatorje tega zbora. Pogovarjali smo se o težavah in načrtih tega zbora, ki že več let razveseljuje, širi, pa tudi predstavlja v živi melodiji narodno in umetno pesem med nami.

Beseda je tekla o naslednjih vprašanjih:

VRELCI: Od kdaj obstaja ta naš zbor?

FRANC HERIČ: Po nekajletnem zatišju je leta 1965 zbor ponovno oživel na pobudo sindikalne organizacije Zdravilišča. Takrat sem kot predsednik sindikalne organizacije prevzel nalogo za ustanovitev zbora.

VRELCI: Koliko pevcev je štel moški zbor ob ustanovitvi?

FRANC HERIČ: Štel je 27 pevcev. Od tega je bilo 12 delavcev iz zdravilišča, ostali pa so bili drugi občani iz Rogaške Slatine in njene okolice. Za pevovodjo smo izvolili tovariša Ivana Ulago, takratnega uslužbenca pri Zdravilišču. Z veseljem je sprejel to nalogo, še posebej, ker je dobro poznal pevce iz zborov, ki so poprej obstajali v Rogaški Slatini.

VRELCI: Znano je, da se

vsako društvo bori s finančnimi težavami. Kako ste jih premagovali?

FRANC HERIČ: Pokrovitelj tega zbora, tj. zdraviliški sindikat, je tudi finančno pomagal. Več let je bil problem dobiti primerno sobo za vaje. Saj smo vadili v sindikalnem bifeju v nalivalnici, na hodnikih v Terapiji, po uvidevnosti zdraviliške uprave pa tudi v veliki zdraviliški dvorani.

VRELCI: Ob nastopih zelo impresivno delujejo elegantne temne uniforme. Kdaj ste jih dobili in kdo jih je plačal?

FRANC HERIČ: Primerna disciplina in uspešni nastopi so naleteli pri organih upravljanja Zdravilišča na pozornost in priznanje. Zato nam je zdraviliška uprava nabavila uniforme. To je bilo leta 1968, dopolnjevali pa smo jih še vsa naslednja leta. Dober del dohodkov pa smo zaslužili z nastopi za zdraviliške goste. Prireditelj — Turistično društvo — nam je ugodno plačevalo za naše nastope.

VRELCI: Kako pa ste uporabili tako pridobljena finančna sredstva?

FRANC HERIČ: Z denarjem smo si nabavili klavir, opremili pevsko sobo, izpo-

polnjevali notni arhiv in kupovali uniforme za novo vključene pevce.

VRELCI: Kje pa je zbor nastopal?

IVAN BRANTUŠA, predsednik zbora: Kot člani medobčinskega združenja pevskega zbora smo sodelovali na revijah pevskega zbora v Velenju in dvakrat v Zrečah. S pomočjo nekaterih gostov iz zamejstva smo navezali stike s pevskim društvom »Valentin Vodnik« iz Doline pri Trstu. Izmenjali smo nastopa, ki sta zelo dobro uspela. Tam nas je tudi pozdravil župan tamkajšnje slovenske občine. Ob teh prilikah smo si tudi izmenjali spominke.

V organizaciji občinske zveze prosvetnih društev smo prirejali koncerte doma v vseh večjih krajih naše občine: v Kozjem, Podčetrtku, Bistrici ob Sotli, Pilštajnu, Rogatcu, v Lesičnem brigadirjem, ki delajo na Kozjanskem. Sodelovali smo na vseh javnih proslavah v Rogaški Slatini in to ob prvomajskih praznikih, dnevu republike ali dnevu JLA, občinskem prazniku, ob praznikih šoferjev, gasilcev, planincev in tako naprej. Zapeli smo tudi žalostinke na željo svojcev preminulih. Največkrat smo predstavljali našo pesem številnim

VRELCI: V čem je bistvo za tako dober sloves, ki ga imate?

IVAN BRANTUŠA: Ugotovim lahko, da le in samo v entuziazmu pevcev in seveda pevovodje tovariša Ivana Ulage. Vsi pevci smo zaposleni kot delavci ali kmetje in obrtniki. Nekateri med nami prihajajo ob vsakem vremenu na vaje, ki so le v večernih urah. Pot jih privede iz Rogatca, Kamenc, Sv. Eme, Pristave in iz ostalih okoliških krajev.

Tovarišu Ulagi pa dolgujemo vse priznanje za primerno vzdušje v zboru, tj. veselje do petja in za zavidljivo disciplino. Kot izkušen večletni zborovodja nam je odprl pogled v čudoviti svet lepote zborovskega petja. Vedno znova nas je k temu bodril, pozival k vajam za številne nastope in nas uspešno vodil.

Za poglobitev tovarštva smo občasno prirejali družabna snidenja, kamor smo povabili tudi svoje pevce. Tako smo ustvarjali ugodno vzdušje in privrženost za stvar zbora tudi za naše sooproge oziroma dekleta. Danes šteje zbor 40 glasov in lahko ugotavljam, da je to res dobro organiziran in discipliniran kolektiv.

VRELCI: Kako pa je zbor notranje organiziran?

(Nadaljevanje na 8. strani)

In memoriam Vinku Šrimpfu

Delavec Vinko Šrimpf se je rodil 19. januarja 1928 v Spodnjem Sečovu kot sin kmečkih staršev.

V Zdravilišču je bil zaposlen od 1952. leta dalje. Do 5. novembra 1964 je opravljal v kopališču Styria delovno mesto kurjača. Po preureditvi hotela Styria je bil službeno razporejen na delovno mesto delavca v parku.

Med tem časom je imel nesrečo pri delu, zaradi česar je bil začasno razvrščen do leta 1971 kot invalid II. kategorije invalidnosti. Življenje Vinka je bilo vse prej kot lahko, saj se je narava z njim kruto poigrala. Februarja mu je pogorela hiša, zato je moral pohiteti z gradnjo novega doma svoji družini. Skrb za novi dom in razne druge težave so Vinka pognale v prerano smrt.

Dobrega in skromnega tovariša bomo ohranili v lepem spominu.

O izobraževanju kadrov

(Nadaljevanje s 1. strani)

be povečale, stanje pa že sedaj ne zadošča.

Stanje specializacij, štipendij in vajencev z novim šolskim letom je sledeče:

specializacija:

- infektologija (hepatologija) 1
- interna medicina 1

štipendije:

- srednješolci:
- ESS 6
- SUAS 1
- srednja med. šola 2
- tehnična kemijska šola 1
- tehnična šola šibki tok 1
- srednja fizioterapevska šola 2

višješolci:

- VEKŠ 3
- VŠZD (med. sestre) 1
- VŠZD (fizioterapevt) 2
- med. fakulteta:
- zdravnik 1

vajenci:

- gostinci:
- I. letnik 12
- II. letnik 18
- III. letnik 13

ostali vajenci:

- električarja 2
- vodovod. instalaterja 2
- ključavničarji 3

Odbor je pri svojem delu in odločitvah upošteval potrebe enot, učne uspehe učencev in njihova socialna stanja. V vseh primerih so imeli prednost za štipendije in učna mesta učenci, katerih starši so člani naše delovne skupnosti.

Na svoji 4. seji je Odbor razpravljal o višinah štipendij in sprejel sklep, da se za šolsko leto 1974/75 izplačujejo štipendije mesečno v spodaj navedenih zneskih:

Srednja šola:

- I. razred 450 din
- II. razred 500 din
- III. razred 550 din
- IV. razred 600 din

V primeru, če štipendist ne stanuje pri starših, ampak se hrani in stanuje v kraju šolanja

- I. razred 500 din
- II. razred 600 din
- III. razred 650 din
- IV. razred 700 din

Višje in visoke šole:

- I. letnik 700 din
- II. letnik 750 din
- III. letnik 800 din
- IV. letnik 850 din
- V. letnik 900 din

Prav tako naj bi se povišal gibljivi del štipendije za povprečno dosežen učni uspeh in sicer:

1. Srednješolci:
 - ob polletju
 - za prav dober uspeh 100 din
 - za odlični uspeh 150 din
 - ob koncu leta
 - za prav dober uspeh 150 din
 - za odlični uspeh 200 din
2. Višješolci in visokošolci:
 - za posamezni izpit, ki je ocenjen
 - s prav dobrim uspehom 80 din

— z odličnim uspehom 100 din

Kot vsako leto, so tudi letos med počitnicami opravljali pri nas dijaki svojo počitniško obvezno ali neobvezno prakso. V juliju je bilo na obvezni počitniški praksi po štipendijski pogodbi 6 dijakov, na obvezni šolski praksi tudi 6 dijakov, na neobvezni praksi pa 20 na neobvezni počitniški praksi dijakov. V avgustu je bilo na neobvezni počitniški praksi — počitniško delo 17 dijakov.

Dijaki, ki so opravljali obvezno štipendijsko prakso ne prejmejo nagrade. Dijakom, ki so bili na obvezni počitniški praksi, ki jo predpiše šola, je bila izplačana nagrada v višini 750 din za prvo leto prakse. Za tiste, ki so na praksi v zdravilišču drugo ali tretje leto, pa 850 din. Za dijake ali študente, ki so v zdravilišču na neobvezni počitniški praksi, je nagrada znašala 800 din za prvo leto in 950 din za drugo in tretje leto. Dijaki ali študentje, ki so ob počitniškem

delu zamenjali delavca na delovnem mestu, so prejeli nagrado 1.200 din mesečno. Vsa izplačila so se krila iz plačilnega fonda skupin. Gimnazijci, ki so opravljali obvezno 15-dnevno prakso, so prejeli nagrado 300 din.

Na svojih dosedanjih sejah je Odbor za izobraževanje razpravljal in sklepal tudi o povračilu stroškov izrednega študija, kar pripada našim izrednim študentom po študijskih pogodbah. To so bili stroški za izredne dopuste, strokovne ekskurzije, seminarje, stroški šolnine na hotelski šoli, stroški tečajev za upravjalce z visokotlačnimi napravami in še kritje raznih drugih stroškov za izpopolnjevanje delavcev.

Da bi Odbor lahko uspešno in tekoče opravljal delo iz uvodoma navedenih pristojnosti, ponovno opozarja vsa vodstva TOZD in SDS, da dostavijo ves material za izobraževanje in izpopolnjevanje kadrov najkasneje do vsakega 10. v mesecu.

EMA JERNEJŠEK

„Okoli hišice so same rožice...“

(Nadaljevanje s 7. strani)

IVAN BRANTUŠA: V organizacijskem pogledu ga vodi upravni odbor, ki šteje šest članov, ima pa še nadzorni odbor in enega gospodarja in enega arhivarja. Delo opravljajo na neprofesionalni podlagi in je smotro razdeljeno. S tem da so nam dodelili primerno sobo za vaje v hotelu Soča smo dokončno rešili ta akuten problem.

VRELCI: Tovariš Franc Plohl, vi ste letos januarja prevzeli vodstvo zbora. Kakšni so bili vaši prvi vtisi o njem in kakšen program ste si pri tem zastavili?

FRANC PLOHL, zborovodja: Ves čas sem do avgusta sem se po dvakrat na teden vozil iz Velenja na vaje in na nastope. Uvodoma smo se dogovorili v upravnem odboru, naj bi vodil zbor eno leto. No, sedaj pa sem se tukaj zaposlil in nameravam še vnaprej voditi zbor.

Prijetno sem bil presenečen nad bogastvom glasov in nad številnimi naravnimi talenti med pevci. Disciplini-

rani kot so, so se kmalu vživel v mojo koncepcijo dela. Zelo resno sledijo mojim metodičnim zahtevam. Tudi tu je zelo uspešno rešena, sodim, materialna plat delovanja zbora pod okriljem OZD Zdravilišča. Menim, da bi lahko bila za primer in posnemanje drugim v Sloveniji.

Dobra volja in zavzetost vseh članov pa bo tudi v naprej odločilna pri delovanju zbora. Sestavljen je že programski repertoar zborovskih pesmi. Fantovske večere bomo popestrili in jim skušali vtisniti folklorni značaj. Sodelovali bomo na medobčinskih revijah in se trudili za uvrstitev na republiško tekmovanje odraslih pevskih zborov v Mariboru.

Dodal bi še, da je vključitev v naš zbor vedno in vsakomur odprta. V naših vrstah bi želeli pozdraviti še več zdraviliških delavcev vseh kategorij. Želimo, da bi naše petje vzpodbudilo k ustanavljanju še več zborov v drugih krajih.

(Razgovor vodil SČ)